

სასწავლო კურსის სახელწოდება	პედაგოგია Pedagogy
ავტორი (ავტორები)	ქეთევან ჭკუასელი, თსუ ჰუმანიტარული მეცნიერებათა ფაკულტეტი, პედაგოგიკის ინსტიტუტი ტელ: 222376, 362610 (ბინა), 893331218, ე-მაილ chkuaselik@yahoo.com
ლექტორი (ლექტორები)	ქეთევან ჭკუასელი, თსუ ჰუმანიტარული მეცნიერებათა ფაკულტეტი, პედაგოგიკის ინსტიტუტი, ტელ: 222376, 893331218, ე-მაილ chkuaselik@yahoo.com ; თამაზ კარანაძე, თსუ პედაგოგიკის ინსტიტუტის ასოცირებული პროფესორი, ნინო ჩახუნაშვილი, თსუ პედაგოგიკის ინსტიტუტის პროფესორი, tel.22-33-90 მაია მემარნიშვილი, პედაგოგიკის მეცნ. დოქტორი tel. 22-00-85 ეფემია ხარაძე, თსუ პედაგოგიკის ინსტიტუტის პროფესორი tel. 39-71-93,
სასწავლო კურსის კოდი	
სასწავლო კურსის სტატუსი	1. ჰუმანიტარული მეცნიერებათა ფაკულტეტი 2. განათლების მეცნიერებების სადოქტორო პროგრამა 3. სავალდებულო განათლების მეცნიერებების სადოქტორო პროგრამისათვის
სასწავლო კურსის მიზნები	კურსის სწავლება ორიენტირებული უნდა იყოს მომავალი განათლების სპეციალისტის პედაგოგიური კულტურის განვითარებაზე, რაც გულისხმობს თეორიული ცოდნისა და საჭირო პრაქტიკული უნარ-ჩვევების დაუფლებას <ul style="list-style-type: none"> • დოქტორანტმა საფუძვლიანად უნდა შეისწავლოს ზოგადი პედაგოგიკა • გააცნობიეროს პედაგოგიკის ძირითადი კატეგორიის – აღზრდის მიზნისა და ამოცანების მიმართება ქვეყნის სოციალურ-პოლიტიკურ ვითარებასთან • გააანალიზოს აღზრდის, განათლებისა და სწავლების მნიშვნელობა პიროვნების ფორმირების პროცესში • საფუძვლიანად უნდა შეისწავლოს დიდაქტიკა – განათლებისა და სწავლების თეორია • უნდა გააცნობიეროს განათლების თანამედროვე მიმდინარეობები • საფუძვლიანად უნდა გაეცნოს განათლების სისტემის სამართლებრივ საფუძვლებს • გაეცნოს სწავლების ტრადიციულ და თანამედროვე ტექნოლოგიებსა და მეთოდებს.
კრედიტების რაოდენობა და საათების განაწილება სტუდენტის დატვირთვის შესაბამისად (ECTS)	10 კრედიტი, 90 საკ. 160 დამ. სალექციო – 45 სთ პრაქტიკული – 45 სთ, მათ შორის პრეზენტაცია – 15 სთ პრეზენტაციის მომზადება – 20 სთ

	<p>საბოლოო გამოცდის მომზადება – 40 სთ</p> <p>საბოლოო გამოცდის ჩაბარება – 5 სთ, 3 სთ წერიითი, 2 სთ ზეპირი</p> <p>ლექცია/პრაქტიკულისთვის მზადება – 95 სთ</p> <p>სულ – 160 სთ</p>
<p>დაშვების წინაპირობები</p>	<p>წინაპირობის გარეშე</p>
<p>სწავლის შედეგები</p>	<p>ცოდნა და გაცნობიერება</p> <p><i>დოქტორანტს უნდა ჰქონდეს:</i></p> <p>დარგის/ქვედარგის ან დარგთაშორისი სფეროს უახლეს მიღწევებზე დამყარებული ცოდნა, რაც არსებული ცოდნის გაფართოებისა თუ ინოვაციური მეთოდების გამოყენების საშუალებას იძლევა (რეფერირებადი პუბლიკაციისათვის აუცილებელი სტანდარტის დონეზე). მას უნდა შეეძლოს არსებული ცოდნის ხელახალი გააზრებისა და ნაწილობრივ გადაფასების გზით ცოდნის განახლებული ფარგლების გაცნობიერება;</p> <p><i>კერძოდ, კურსის გავლის შემდეგ დოქტორანტმა უნდა იცოდეს:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 პედაგოგიკის ძირითადი ცნებები - აღზრდა, განათლება, სწავლება; 1.2 პედაგოგიკის მეთოდოლოგიური საფუძვლები და კვლევის მეთოდები; 1.3 პიროვნების ფორმირების ფაქტორები; 1.4 აღზრდის მიზანი და ამოცანები, დიდაქტიკა და მისი ძირითადი პრინციპები; 1.5 სწავლების ორგანიზაციის ფორმები, მეთოდები; 1.6 შეფასების სისტემა; 1.7 მოზარდის ასაკობრივი და ინდივიდუალური თავისებურები. 1.8 სწავლებისა და განათლების თანამედროვე თეორიები 1.9 სწავლების ორგანიზაციის ფორმები უმაღლესი სკოლაში 1.10 განათლების სამართლებრივი საფუძვლები 1.11 ზრდასრულთა განათლების საკითხები 1.12 ხარისხის მართვისა და შეფასების საკითხები <p>ცოდნის პრაქტიკაში გამოყენება</p> <p>დოქტორანტს უნდა შეეძლოს ინოვაციური კვლევის დამოუკიდებლად დაგეგმვა, განხორციელება და ზედამხედველობა; შემუშავება ახლებური კვლევითი და ანალიტიკური მეთოდებისა და მიდგომებისა, რომლებიც ახალი ცოდნის შექმნაზეა ორიენტირებული და აისახება საერთაშორისო რეფერირებად პუბლიკაციებში;</p>

კერძოდ, კურსის გავლის შემდეგ დოქტორანტს უნდა შეეძლოს:

- 2.1. კონკრეტული მიზნიდან გამომდინარე კვლევის ჩატარება, შედეგების გაანალიზება და პრაქტიკულ საქმიანობაში გამოყენება.
- 2.2. განათლების მიზნიდან გამომდინარე კონკრეტული ამოცანების დასახვა და გადაჭრის გზების მოძებნა;
- 2.3. კონკრეტულ კვლევით საქმიანობაში კვლევის მეთოდის შერჩევა და მიზანმიმართულად გამოყენება;

დასკვნის უნარი:

დოქტორანტს უნდა შეეძლოს ახალი, რთული და წინააღმდეგობრივი იდეებისა და მიდგომების კრიტიკული ანალიზი, სინთეზი და შეფასება, რითაც ხდება ახალი მეთოდოლოგიის შემუშავება/განვითარების ხელშეწყობა; პრობლემის გადაჭრისათვის სწორი და ეფექტური გადაწყვეტილების დამოუკიდებლად მიღება;

კერძოდ, კურსის გავლის შემდეგ დოქტორანტს უნდა შეეძლოს:

- 3.1 დისციპლინაში არსებული ცნებებისა და კანონზომიერების საფუძვლიანი ანალიზი;
- 3.2 მიღებულ ცოდნაზე დაყრდნობით უახლესი ინფორმაციის მოპოვება და ანალიზი;
- 3.3 პედაგოგიკის მეცნიერების ძველი და უახლესი კვლევების კრიტიკული ანალიზი და დასაბუთებული დასკვნის ჩამოყალიბება;
- 3.4 პროფესიულ წრეებში პრობლემის დასმა და გადაწყვეტა.

კომუნიკაციის უნარი:

დოქტორანტს უნდა შეეძლოს ახალი ცოდნის არსებულ ცოდნასთან ურთიერთკავშირში დასაბუთებულად და გარკვევით წარმოჩენა, ასევე საერთაშორისო სამეცნიერო საზოგადოებასთან თემატურ პოლემიკაში ჩართვა უცხოურ ენაზე;

კერძოდ, კურსის გავლის შემდეგ დოქტორანტს უნდა ჰქონდეს:

- 4.1 პროფესიულ საზოგადოებასთან კონსტრუქციული დიალოგის წარმართვის უნარი;
- 4.2 საინფორმაციო-საკომუნიკაციო ტექნოლოგიების გამოყენების უნარი;
- 4.3 პროფესიულ საზოგადოებასთან წერიითი და ზეპირი კომუნიკაციის უნარი.

სწავლის უნარი:

დოქტორანტს უნდა ჰქონდეს უახლეს მიღწევებზე დამყარებული ცოდნიდან გამომდინარე ახალი იდეების ან პროცესების განვითარების მზაობა სწავლისა და საქმიანობის, მათ შორის, კვლევის პროცესში;

კერძოდ, კურსის გავლის შემდეგ დოქტორანტს უნდა შეეძლოს:

	<p>5.1 საკუთარი პროფესიული საქმიანობის რეფლექსია, საჭიროებების განსაზღვრა და მომავალი სწავლის დაგეგმვა;</p> <p>5.2 ინფორმაციის დამოუკიდებლად მოძიება და შესწავლა;</p> <p>5.3 ახალი მასალის კრიტიკული ანალიზი.</p> <p>ღირებულებები: დოქტორანტს უნდა შეეძლოს ღირებულებათა დამკვიდრების გზების კვლევა და მათს დასამკვიდრებლად ინოვაციური მეთოდების შემუშავება.</p> <p><i>კერძოდ, კურსის გავლის შემდეგ დოქტორანტმა უნდა გაითავისოს:</i></p> <p>6.1 მკვლევარის პროფესიულ–ეთიკური ნორმები;</p> <p>6.2 კოლეგებთან ურთიერთობების ნორმები;</p> <p>6.3 სხვადასხვა კულტურისადმი პატივისცემის აუცილებლობა;</p> <p>6.4 საკუთარი როლი პროფესიულ სამეცნიერო სფეროში მოქმედი ზნეობრივი ღირებულებების შეფასებასა და დამკვიდრებაში.</p>
სასწავლო კურსის შინაარსი	იხ. დანართი
სწავლების/სწავლის მეთოდები	ვერბალური მეთოდი – მონოლოგი, დიალოგი; ევრისტიკული მეთოდი; პრობლემაზე დაფუძნებული სწავლება; ინდუქცია - დედუქციის, ანალიზისა და სინთეზის მეთოდი; ფორმატი: 4 ლექცია, 4 პრაქტიკული.
შეფასების კრიტერიუმები	<p>დასწრება – 20 ქულა</p> <p>ლექციაზე დასწრება – 5 ქულა, პრაქტიკულზე დასწრება – 15 ქულა</p> <p>ქულა დაითვლება საკონტაქტო საათებზე დასწრების პროცენტული წილის მიხედვით</p> <p>პრეზენტაცია - 20 ქულა</p> <p>მასალის დამოუკიდებლად მოძიება და მომზადება, მოხსენების რეგლამენტის დაცვა, ვიზუალური მასალის გამოყენება - 5 ქულა</p> <p>შინაარსობრივი მხარე - 10 ქულა</p> <p>კონტაქტი აუდიტორიასთან - 5 ქულა</p> <p>შუალედური გამოცდა - 20 ქულა</p> <p>19-20 პასუხი სრულია, საკითხი ამომწურავად არის განხილული, ტერმინოლოგია დაცულია, პრობლემა გაანალიზებულია, კარგად ფლობს განვლილ მასალას.</p> <p>17-18 პასუხი გაცემულია შეკვეცილად, ტერმინოლოგია გამართულია, არ არის არსებითი შეცდომები, მასლა იცის კარგად.</p> <p>10-14 პასუხობს შეკვეცილად, ტერმინოლოგიაში არის უზუსტობა, მაგრამ ზოგადად იცის მასალა.</p>

4-9 პასუხი არასრულია, მასალა გადმოცემულია ნაწილობრივ, ტერმინოლოგია მცდარია, მასალა ცუდად ქვს ათვისებული.

0-3 პასუხი არასრული, ტერმინოლოგია არ არის განმარტებული, გადმოცემულია საკითხის ნაწილი.

საბოლოო გამოცდა - 40 ქულა

ზეპირი - 20 ქულა

18- 20 სრულყოფილად ფლობს პროგრამით გათვალისწინებულ მასალას, აქვს დამოუკიდებელი და შემოქმედებითი ხედვა, შეუძლია ნებისმიერ საპროგრამო მასალის გადმოცემა და პასუხის გაცემა დასმულ შეკითხვაზე, აქვს კარგი ანალიზის და სინთეზის უნარი

14-17 იცის პროგრამით გათვალისწინებული საკითხები, ერკვევა ტერმინოლოგიაში, ათვისებული აქვს ძირითადი ლიტერატურა.

10-13 იცის პროგრამით გათვალისწინებულ საკითხების ნახევარზე მეტი, ძირითადი ლიტერატურის მნიშვნელოვანი ნაწილი სუსტად აქვს დამუშავებული.

5-9 პროგრამით გათვალისწინებული საკითხები ზედაპირულად იცის, ცუდად ერკვევა ტერმინოლოგიაში, უჭირს ანალიზის და დასკვნის გაკეთება.

3-4 პროგრამით გათვალისწინებულ საკითხების მცირე ნაწილს პასუხობს დამაკმაყოფილებლად, ძირითადი ლიტერატურის ნაწილი აქვს დამუშავებული.

1-2 პროგრამით გათვალისწინებული საკითხებიდან არც ერთი არ არის განხილული დამაკმაყოფილებლად.

წერითი - 20

15- 20 ძალიან კარგად ფლობს პროგრამით გათვალისწინებულ მასალას, აქვს დამოუკიდებელი და შემოქმედებითი ხედვა, შეუძლია ნებისმიერ საპროგრამო მასალის გადმოცემა და პასუხის გაცემა დასმულ შეკითხვაზე, აქვს კარგი ანალიზის და სინთეზის უნარი. ერკვევა პროგრამით გათვალისწინებულ ყველა საკითხში, შეუძლია კარგად გადმოცემა საპროგრამო მასალის, იცის ძირითადი ლიტერატურა

10-14 იცის პროგრამით გათვალისწინებული საკითხები, ერკვევა ტერმინოლოგიაში, ათვისებული აქვს ძირითადი ლიტერატურა.

7-9 იცის პროგრამით გათვალისწინებულ საკითხების ნახევარზე მეტი, ძირითადი ლიტერატურის მნიშვნელოვანი ნაწილი სუსტად აქვს დამუშავებული.

3-6 პროგრამით გათვალისწინებული საკითხები ზედაპირულად იცის, ცუდად ერკვევა ტერმინოლოგიაში, უჭირს ანალიზის და დასკვნის გაკეთება.

	<p>1-2 პროგრამით გათვალისწინებულ საკითხების ნახევარს პასუხობს დამაკმაყოფილებლად, ძირითადი ლიტერატურის ნაწილი აქვს დამუშავებული.</p> <p>0- პროგრამით გათვალისწინებული საკითხებიდან არც ერთი არ არის განხილული დამაკმაყოფილებლად.</p> <p>ცოდნა და გაცნობიერება მოწმდება პარაქტიკულ მეცადინეობებსა და საბოლოო გამოცდაზე;</p> <p>ცოდნის პრაქტიკაში გამოყენება მოწმდება პრეზენტაციაზე, კოლოქვიუმსა და საბოლოო გამოცდაზე;</p> <p>ზოგადი უნარები მოწმდება: პარაქტიკულ მეცადინეობებზე, კოლოქვიუმზე, პრეზენტაციასა და საბოლოო გამოცდაზე.</p> <p>გამოცდაზე დაშვების წინაპირობა - 11 ქულა</p>
<p>ძირითადი ლიტერატურა</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. პედაგოგიკა, თსუ, 1994 2. ვ. გაგუა, პედაგოგიკა, თბილისი, 1996 3. ზ. ცუცქირიძე, ლექციების კურსი პედაგოგიკაში, თბილისი, 1999 4. ი.ჭკუასელი, პედაგოგიკის ზოგადი საფუძვლები, თბილისი, 1986 5. დ. ლორთქიფანიძე, დიდაქტიკა, თბილისი, 1981 6. შ. მალაზონია, პედაგოგიკა, თბილისი, 2001 7. მასწავლებლის პროფესიული სტანდარტი. 8. სასწავლო და პროფესიული გარემო, განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო, 2008 9. მასწავლებლის პროფესიული ეთიკის კოდექსი 10. სწავლება და შეფასება, განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო, 2008. 11. ეფექტიანი სწავლება – თეორია და პრაქტიკა, გამოცდების ეროვნული ცენტრი, 2010 12. ზ. დავითაშვილი. ნაციონალიზმი და გლობალიზაცია. თბ. 2003 13. -ა. ასათიანი. უმაღლესი სკოლის პედაგოგიკა. თბ. 2008 14. უმაღლესი სკოლის პედაგოგიკის საკითხები. თბ. 1981 15. -Понков В.А. "Дидактика Высшей школы" М. 2001 16. Архангельский С. И. "Лекции по теории обучения в высшей школы" М. 1974 17. დავით ლორთქიფანიძე „ლექცია უმაღლეს სკოლაში, თბ. 1976 18. უმაღლესი განათლების რეფორმის შედეგები, განათლების პოლიტიკის დაგეგმვისა და მართვის საერთაშორისო ინსტიტუტი, 2008 19 საქართველოს უმაღლესი განათლების კვალიფიკაციების ჩარჩო,სამუშაო ვერსია, 2008 20 Образование взрослых: опыт и проблемы, под. ред. С. 2. Вершловского, 2002 г. 21 Международное и региональные документы по вопросам образования взрослых, 2003 г. 22 საკვანძო კომპეტენციები: მთელი სიცოცხლის მანძილზე სწავლისათვის, ევროპული ჩარჩო, ევროპისა და ევროპული საბჭოს რეკომენდაციები, თბილისი, 2006.

	<p>23 ადამიანური რესურსები: საით მიდის საქართველო?! – არსებული მდგომარეობა და განვითარების პერსპექტივები, თბილისი 2005.</p> <p>24 სტრატეგია ზრდასრულთა განათლება მთელი სიცოცხლის მანძილზე სწავლის კონტექსტში. თბილისი 2009</p> <p>25 ზრდასრულთა განათლება საქართველოში და CONFINTEA VI . თბილისი 2009</p> <p>26 ა ლფრედ ერნესტი, ტრენერთა სწავლება</p>
<p>დამხმარე ლიტერატურა და სხვა სასწავლო მასალა</p>	<p>27 პაულო ფრეირი – ჩაგრულთა პედაგოგიკა, თბილისი, 2005 (7....)</p> <p>28 Н.В.Бордовская, А.А.Реан, Педагогика, Москва, 2000 (8)</p> <p>29 Б.З.Вульфов, В.Д.Иванов, Основы педагогики, Москва, 1999 (9)</p> <p>30 И.П.Подласый, Педагогика, Москва, 1999 (10)</p> <p>31 А.В.Хуторской, Современная дидактика, Питер, 2001 (11)</p> <p>32 В.А.Сластелин. . . Педагогика, Москва, 2002 (12)</p> <p>33 Общие основы педагогики, под редакцией Ф.Ф.Королева, В.Е.Гмурмана, Москва,1967 (13)</p> <p>34 Ч.Куписевич, Основы общей дидактики, Москва, 1986 (14)</p> <p>35 Педагогика, под редакцией Ю.К.Бабанского, Москва, 1983 (15)</p> <p>36 სკოლაში სააღმზრდელო მუშაობის აქტუალური პრობლემები, თბილისი, 2000 (16)</p> <p>37 პედაგოგიკის ისტორია, თბილისი, 1988 (17)</p> <p>38 Грейс Крайг – Психология развития, Питер, 2000 (18)</p> <p>39 შ. ჩხარტიშვილი, აღზრდა გარდამავალ ასაკში, თბილისი, 1975 (19)</p> <p>40 რ. იაკობაშვილი, მოზარდთა სქესობრივი აღზრდის საკითხები, თბილისი, 1984 (21)</p> <p>41 ловое воспитание, Ростов-на-Дону, 2001 (22)</p> <p>42 ზოგადი განათლების ეროვნული მიზნები (23)</p> <p>43 ეროვნული სასწავლო გეგმა (24)</p> <p>44 ქ.ჭკუასელი – მასწავლებლის პროფესიული მახასიათებლები (25)</p> <p>45 ი.ჭკუასელი, ლუარსაბ ზოცვაძე, თბილისი, 1954, გვ. (26)</p> <p>46 პედაგოგიური პრაქტიკის ორგანიზება თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში, თბილისი, 1989 (27)</p> <p>47 პედაგოგიური პრაქტიკა, მეთოდური წერილების კრებული სტუდენტთა დასახმარებლად, თბილისი, 1971 (28)</p> <p>48 შ. კუჭუხიძე, როგორ ჩავატაროთ პედაგოგიური პრაქტიკა სკოლაში, თბილისი, 1979 (29)</p> <p>49 Н.Е.Кулакова . . . Дневник педагогической практики, Брянск, 2000 (30)</p> <p>50 В.П.Смирнов, Пед. практика в школе, Москва, 2000 (31)</p>
<p>დამატებითი ინფორმაცია/პირობები</p>	

სასწავლო კურსის შინაარსი

დანართი

№	ლექციის/პრაქტიკუმის/ და ა. შ. თემა	ლიტერატურა (შესაბამისი გვერდების მითითებით)
1	<p>პედაგოგიკის საგანი – აღზრდა, განათლება, სწავლება, აღზრდა ვიწრო გაგებით</p> <p>ცნებები – ინდივიდი, სუბიექტი, ობიექტი, პიროვნება, ფორმირება, თავისუფლება, მეცნიერება, კანონი, კანონზომიერება, კატეგორია, კულტურა, ცივილიზაცია, ბაზისი, ზედნაშენი, სისტემა, უნარი, ჩვევა. განვითარების ცნება, აღზრდის როლი განვითარებაში. აღზრდა და სოციალიზაცია</p> <p>პედაგოგიკის ზოგადკულტურული დანიშნულება, პედაგოგიკის თეორია და პედაგოგიური პრაქტიკა, პედაგოგიკის წარმოშობა და განვითარება.</p>	<p>1_ გვ. 5-20, 30-34; 6_ გვ 6-24; 3_ გვ. 7-26; 20_ გვ. 6-110 4_ გვ 91-112 14-- სტ. 10-70 12--. 10-32 13- სტ. 72-123 17- სტ. 92-126, 139-285 19- სტ. 3-15, 26-32</p>
	<p>პედაგოგიური მეთოდოლოგიური საფუძვლები და კვლევის მეთოდები</p> <p>პედაგოგიკის მეთოდოლოგიური საფუძვლები, პედაგოგიკის კვლევის მეთოდები, პედაგოგიკის წყაროები, პედაგოგიურ მეცნიერებათა სისტემა, პედაგოგიკის კავშირი სხვა მეცნიერებებთან</p>	<p>1- გვ. 5-20, 30-34 6- გვ 6-24 11- გვ. 7-26 20 - გვ. 6-110 4_ გვ. 91-112 14 – გვ. 10-90 12 - სტ. 10-32 16 - სტ. 72-123 17 - სტ. 92-126, 139-285 19 - სტ. 3-15, 26-32</p>
2	<p>პიროვნების ფორმირების ფაქტორები</p> <p>პიროვნების ფორმირების ფაქტორების პრობლემა პედაგოგიკაში – აღზრდის, გარემოსა და გენეტიკის როლი პიროვნების ფორმირების პროცესში (პლატონი, ჯ.ლოკი, კონვერგენციის თეორია, ი.კომენსკი, ჟ.ჟ.რუსო, კ.უშინსკი, ი.გოგებაშვილი, თანამედროვე თეორიები)</p>	<p>4 - გვ. 5-90 10 - სტ. 71-93 6 - გვ. 25-27 19 - სტ. 36-50</p>
	<p>განვითარების ასაკობრივი ფაზები და სწავლების პედაგოგიკური საფეხურები</p> <p>ბავშვობის პერიოდი, მოზრდილობის ასაკი, ჭაბუკობა. სქესობრივი აღზრდის საკითხები. მოსწავლის ინდივიდუალური თავისებურებანი აღზრდისა და</p>	<p>1 - გვ. 35-60 14 - სტ. 99-127 12 - რლ. 3-6 24 - 25 - 6 - გვ. 33-56</p>

	განვითარების პროცესში.	
3	<p>აღზრდის მიზანი და ამოცანები აღზრდის მიზნის განპირობებულობა საზოგადოების პოლიტიკურ-ეკონომიკური წყობით. ჰარმონიული აღზრდის იდეა – ანტიკური ხანიდან თანამედროვეობამდე, გონებრივი აღზრდა, ზნეობრივი აღზრდა, ესთეტიკური აღზრდა, ფიზიკური აღზრდა, შრომითი აღზრდა.</p>	<p>4-გვ. 164-192 2 - გვ. 24-31 6 - გვ. 57-63 14- სტ. 127-161</p>
	<p>განათლების სისტემა კოლოქვიუმი განათლების სისტემის განსაზღვრა. განათლების სისტემის განპირობებულობა ქვეყნის ეკონომიკურ-პოლიტიკური წყობით, პრინციპები, რომლის მიხედვითაც აიგება განათლების სისტემა – განათლება და პოლიტიკა, განათლების სისტემის წარმოშობა და განვითარება – ისტორიული რაკურსი. განათლების სისტემის სამართლებრივი საფუძვლები, საქართველოს განათლების სისტემა.</p>	<p>2 - გვ. 45-56 4 - გვ. 192-199 6 - გვ. 63-69 14 - სტ. 161-173</p>
4	<p>დიდაქტიკა – განათლებისა და სწავლების თეორია დიდაქტიკის ძირითადი ცნებები, სწავლების საგანმანათლებლო, აღმზრდელობითი და განმავითარებელი ფუნქციები. ცოდნა, შეთვისება, უნარი, ჩვევა. დიდაქტიკა და კერძო მეთოდები, დიდაქტიკის ძირითადი დარგები, დიდაქტიკის წარმოშობა და განვითარება.</p>	<p>5 - გვ. 39-49 15 - სტ. 13-35 2 -გვ. 69-81 1 - გვ. 94-100 6 - გვ. 77-83 19 - სტ. 91-94</p>
	<p>სწავლების პროცესის არსი და კანონზომიერება სწავლების გნოსეოლოგიური საფუძვლები, სწავლების პროცესის არსი, სწავლების ფსიქოლოგიურ-ფიზიოლოგიური საფუძვლები, ბავშვებზე ორიენტირებული სწავლება, სწავლების ზოგადპედაგოგიკური და დიდაქტიკური პრინციპები.</p>	<p>1 - გვ. 100-122, 129-143 5 -გვ. 50-111 6 - გვ. 79-101 15 - სტ. 70-91 14 - სტ. 439-569 19 - სტ. 124-177</p>
5	<p>დიდაქტიკის ძირითადი კითხვები და მათი განპირობებულობა ქვეყნის პოლიტიკური კურსით 1. ვინ უნდა აღვზარდოთ – ზოგადი განათლების ეროვნული მიზნები</p>	<p>26 - 27 - 1 -გვ. 122-129 6 -გვ. 103-116 15 -სტ. 168-255</p>

	<p>2. რა უნდა ვასწავლოთ – განათლების შინაარსი, ეროვნული სასწავლო გეგმა, საგნობრივი სასწავლო გეგმები, სახელმძღვანელოები</p> <p>3. როგორ უნდა ვასწავლოთ – სწავლების მეთოდები და ტექნოლოგიები, სწავლების ორგანიზაციის ფორმები, ცოდნის შემოწმება და შეფასება</p> <p>4. ვინ უნდა ასწავლოს – მასწავლებელი</p>	
6	<p>სწავლების მეთოდები და საგანმანათლებლო ტექნოლოგიები მეთოდის ცნება, სწავლების მეთოდების კლასიფიკაცია, ზეპირსიტყვიერი მეთოდები, წიგნით მუშაობის მეთოდები, საგნებსა და მოვლენებზე უშუალო დაკვირვების მეთოდები, შრომითი სწავლების მეთოდები. ტექნოლოგიის ცნება, ტექნოლოგიათა კლასიფიკაციის მცდელობები, სწავლების აქტივიზაციისა და სტიმულირების მეთოდები და ხერხები.</p>	<p>1 -გვ. 167-180 6 - გვ. 116-140 2 -გვ. 127-135 15 - სტ. 297-337 14 - სტ. 469-507, 359-419 16 - სტ. 329-420 19 - სტ. 177-211</p>
7	<p>სწავლების ორგანიზაციის ფორმები სწავლების ორგანიზაციის ფორმების კლასიფიკაცია, სწავლების ორგანიზაციის ინდივიდუალური ფორმები – რეპეტიტორი, ტიუტორი, მენტორი, გუვერნანტი, ოჯახური სწავლება, თვითსწავლა. სწავლების ორგანიზაციის კოლექტიურ-ჯგუფური ფორმები – გაკვეთილი, ლექცია, სემინარი, ექსკურსია, წრეობრივი მეცადინეობა, პროექტული მეთოდი და სხვა. გაკვეთილი, სწავლების ორგანიზაციის ძირითადი ფორმა, გაკვეთილის ტიპები და სტრუქტურა, სწავლების ორგანიზაციის დამხმარე ფორმები – კლასგარეშე მუშაობა და სკოლისგარეშე მუშაობა.</p>	<p>1 - გვ. 143-167 5 -გვ. 133-197 2 - გვ. 108-120 3 - გვ. 196-221 14 - სტ. 519-543 15 - სტ. 297-318 19 - სტ. 211-237</p>
	<p>ცოდნის აღრიცხვა, შემოწმება და შეფასება ცოდნის შეფასების კრიტერიუმები, შეფასების სქემები, თვითშეფასება და თანატოლთა შეფასება. ცოდნის აღრიცხვის, შემოწმებისა და შეფასების მნიშვნელობა, მისი აღმზრდელობითი დანიშნულება. ცოდნის შემოწმებისა და შეფასების ძირითადი სახეები და მეთოდები. ცოდნის შეფასების</p>	<p>1 -გვ. 200-214 2 -გვ. 135-145 3 - გვ. 221-237 6 - გვ. 205-214 14 - სტ. 543-566 19 - სტ. 253-266</p>

	კრიტერიუმები.	
8	<p>მასწავლებელი, მისი დანიშნულება, პროფესიული მახასიათებლები: მასწავლებლის პროფესია, მასწავლებლის ფუნქციები, მასწავლებლის პროფესიული მახასიათებლების პრობლემა პედაგოგიკაში; პედაგოგიური ხელმძღვანელობის სტილი, მასწავლებლისა და მოსწავლის ურთიერთობის საკითხები. ქცევის წესები, კლასის მართვის სტილი, ჯგუფური მუშაობის მართვა, კონფლიქტების მოგვარება, მასწავლებლისა და მოსწავლის უფლებები და მოვალეობები.</p>	<p>1 - გვ. 238-243, 254-263 2 - გვ. 56-69 28 14 - სტ. 229-291 12 - სტ. 141-170 16 - სტ. 5-72 29 - გვ. 122-129</p>
9	<p>დიდაქტიკური სისტემები ი.ჰერბარტის დიდაქტიკური სისტემა, ი.კომენსკის დიდაქტიკა, ჯ.დიუნის დიდაქტიკა, თანამედროვე დიდაქტიკა.</p>	<p>17 - სტ. 25-31, 38-47, 55-60 18 - სტ. 42-76</p>
	<p>უმაღლესი სკოლა და განათლება ინფორმატიზაციისა და გლობალიზაციის პირობებში</p>	<p>12 – გვ.27-38 13 – გვ.66-102 14 – გვ.55-60</p>
10	<p>სწავლების ორგანიზაციის ფორმები უმაღლეს სკოლაში</p>	<p>13 – გვ.179-200 15 – გვ.78-85 16 - გვ.120-129 14 – გვ.59-75 17 – გვ.1-20</p>
11	<p>ხარისხის უზრუნველყოფის მიზნები და ამოცანები უმაღლეს სკოლაში</p>	<p>13 – [273–279] 18 – [4–6, 7–8] http://www.tsu.edu.ge/data/file_db/xarixsis_mar_tvis_dep/ga-statute.pdf 18 – [31–32] 19 http://www.tsu.edu.ge/ge/government/rvd_wh785vzhmfoe/prog_akred http://mes.gov.ge/upload/editor/file/Boloniis%20Procesi/NQF-%20GE%20-%202005.pdf http://www.eqe.ge/Details.aspx?NewsID=622 (კვალიფიკაციების ჩარჩოს საბოლოო ვერსია)</p>
12	<p>კვალიფიკაციების სტრუქტურა უმაღლესი</p>	<p>19</p>

	განათლების ევროპული სივრცისათვის; საქართველოს უმაღლესი განათლების კვალიფიკაციების ჩარჩო	http://www.tsu.edu.ge/ge/government/rvd_wh785vzhmfoe/prog_akred http://mes.gov.ge/upload/editor/file/Boloniis%20Procesi/NQF-%20GE%20-%202005.pdf http://www.eqe.ge/Details.aspx?NewsID=622 (კვალიფიკაციების ჩარჩოს საბოლოო ვერსია)
13	ზრდასრულთა განათლება და მისი აუცილებლობა თანამედროვე საზოგადოებაში; ცნებები “ზრდასრულთა განათლება” და “უწყვეტი განათლება”	20 – გვ. 21 – გვ.8–43 22 – გვ. 8–18 23 – გვ. 5–43 24 – გვ. 7–45 25 – გვ.37–48 26 – გვ.7–11
14	სტრატეგია ზრდასრულთა განათლება მთელი სიცოცხლის მანძილზე სწავლის კონტექსტში.	24 – სრულად
	ანდრაგოგიკა, მეცნიერება ზრდასრულთა განათლების შესახებ	20 – სრულად 21 – სრულად 22 – სრულად
15	ზრდასრულთა განათლების ორგანიზაციის ფორმები და სწავლების პრინციპები	23 – სრულად 24 – სრულად
	ზრდასრულთა განათლების მასწავლებელი– ტრენერი, მისი კომპეტენციების პრობლემა ანდრაგოგიკაში	25– სრულად 26– სრულად